

Бутнали бжчва съ вино,
Измокрили зелето,
Спрѣли се предъ вратата,
На врата се молили:
Ой врато, мила врато
Кажни ни пжтъ що води
До младата невѣста.
Ой свато усѣти се,
Въ кесийка ржка турни:
Паритѣ въ джеба ти се мжрдатъ
Кжмъ млади дѣвойки заничатъ.

Сватѣтѣ. — Приемивулки! каква сте пѣсенъ
брали? Хайде, земете, та не се присмивайте на св
тѣтѣ. (Дарява дѣвойкиѣтѣ.)

Единъ гласъ.

По камжиченца, по златенъ пѣсжкѣ
Тихо-тече бистра рѣчица;
Въ бистра рѣка плаватъ двѣ ми риби
Двѣ ми риби, двѣ малки рибички.
А знаешъ ли ти, риба сестрице,
Каква жална е' случка случила?
Красна дѣвица се снощи у насъ удави
И любовника си люто прокжлна.

Сватѣтѣ. — Но, Дѣвойки, каква е тая пѣсенъ?
не е за свадба, нѣ. Коя е избрала тая пѣсенъ? а?

Дѣвойкиѣтѣ. — Азъ не сжмъ, азъ не сжмъ, не с
ния. . . .

Сватѣтѣ. — Нѣ кой я испѣя? (Шушукваніе и ма
даніе помежду дѣвойкиѣтѣ.)

Князѣтѣ. — Азъ знаиж коя. (Става отъ трапзата и
вори низко на сеизинѣтѣ си.) Дщерята на воденчаръ
е тукъ: испжди я на часѣтѣ и научи се кой я е пу
нжлъ? (Сеизинѣтѣ влиза помежду дѣвойкиѣтѣ.)

Князѣтѣ, (въ себе си.) — Тя е готова да напра
тука такжвъ шумъ щото да се сбжркамъ после дѣ
си скрия срамѣтѣ!

Сеизинѣтѣ. — Не я намѣрихъ.